

امتحانات مرکز عمومی نیمسال اول ۱۴۰۰-۱۳۹۹

پایہ سوم ۵ سالہ، پنجم ۷ سالہ، سوم پارہ وقت

شناسی‌نام مصحح اول	نموده به عدد	نموده به حروف
شناسی‌نام مصحح دوم	نموده به عدد	نموده به حروف

نذرداد	حذفیات:
از ابتدای علم النحو تا ابتدای منصوبات (ص ۱۱۷-۱۳)	محدوده:
مبادی العربیه - ج	کتاب:
نحو عالی	عنوان:
۱۳۹۹/۱۰/۱۸	تاریخ ازامون:
۲۹۹۱/۱۱	کد امتحان:

نام و نام خانوادگی: ..... کد طلکنی: ..... مدرسه علیه: ..... شهرستان: ..... استان: ..... نام پدر: .....

١٧- نوع «أن» را در جملات: «أَيْقَنْتُ أَنْ لَاتَبِعَ مَالِكَ» و «يَسِّرْنِي أَنْ تُعَلِّمَ النَّحْوَ» معین کنید. ص ١٧

- الف. مخففة - مخففة
  - ب. مخففة - ناصية
  - ج. ناصية - مخففة
  - د. ناصية - ناصية

^{۴۷}- تقدم فاعل بر مفعول در مثال‌های «نظر ابی کتابی» و «نصر غلامه زید» به ترتیب چه حکمی دارد؟ ص ۴۶ و ۴۷

- الف. جائز - واجب
  - ب. واجب - ممتنع
  - ج. ممتنع - جائز
  - د. جائز - جائز

^۳- گزینه صحیح در مورد «ضمیر فعل» را معین کنید. ص ۷۴

- الف. «هو ضمير منفصل يُؤتى به بين المبتدأ والخبر المعرفتين لتمييز الخبر من التابع»

ب. «ليس ضمير الفصل محل من الإعراب لأنّه يُؤتى به مجرد الإسناد»

ج. «لا يتصرّف في التذكير والتأنّيث بل يُؤتى في كلّيهما بصيغة واحدة»

د. «لا يتغيّر عن صيغة المعرفة إلا إذا وقع بعد منصوب»

۴- معطوف در جملات: «یار جل قنواً بل مُسْرَف» و «یار جل کریماً و رحیم» به ترتیب چه اعرابی دارد؟ ص ۹۲

- الف. جواز رفع و نصب - وجوب نصب
  - ب. وجوب رفع - جواز رفع و نصب
  - ج. وجوب نصب - وجوب رفع
  - د. وجوب رفع - وجوب نصب

^۵- حکم اعراب « فعل مضارع » در مثال‌های زیر چیست؟ چرا؟ ص ۳۲-۲۲

- الف) «لولا زيد فتَّصْرُنِي لَعَلِّيٌتُ فِي الْحَرْب»: جواب: نصب. زيرا به واسطه «فاء» بر اسم جامد غير مؤول به فعل عطف شده است.
 ب) «لَيْتَ زَيْدًا عَالَمْ أَخْدِمك»: جواب: جزم. حين فعل مضارع در جواب تمنٰ، واقع شده است.

۶- نقش «اسماء شرط» در جملات زیر را بنویسید. ص ۲۷ و ۲۶

- الف) مَنْ تَنْصُرْ يَنْصُرْنِي: جواب: مفعول به
 ب) أَيْنَمَا تَكُونُوا يُدْرِكُمُ الْمَوْتُ: جواب:
 ج) أَيْ رَجُلٌ تُكْرِمُ أَكْرَمْهُ: جواب: مفعول به
 د) مَنْ حَاءَ أَطْعَمْهُ: جواب: متدا

^۷- علت اشتراط قیدهای معین شده در تعریف: «الفاعل اسم مرفوع قدّمٌ علیه فعلٌ تامٌ معلومٌ أَسْنَدَ إِلَيْهِ» چیست؟ ص ۱۴

- جواب: «قدَّمَ عَلَيْهِ فَعُلُّ»؛ زیراً اگر فعل مؤخر شود اسم مرفوع مبتداً است. «تَام»؛ زیراً مرفوع افعال ناقصه، اسم آنها است نه فاعل. «مَعْلُوم»؛ زیراً مرفوع فعل مجهول، نائب فاعل است. «أَسْنَدَ إِلَيْهِ»؛ زیراً اسم مرفوع، که فعاً به آر، اسناد داده نشود فاعل، نیست.

^{۶۶}- ایط چمله خیریه به متدا در مثال‌های زیر چیست؟ ص ۶۶

- الف) «و لباس التقوىِ ذلک خیر»: جواب: اسم اشاره
 ب) «زیدٌ فوق السطح»: جواب: ضمیر مستتر در «یکون» محدود
 ج) «الحاقۃُ ما الحاقۃُ»: جواب: تکرار لفظ مبتدأ
 د) «قل هو اللهُ أَحَدٌ»: جواب: عنیت معنی، خر با مبتدأ

الف) «قالوا تالله تَقْتُلَ تَذَكِّرْ يُوسُفَ»: جواب: «أنت» مستتر، اسم و جمله «تذكرة يوسف» خبر براي «تفتقه»

ب) «ثم انظروا كيف كان عاقبة المُكذِّبينَ»؛ جواب: «كيف» خبر مقدم و «عاقبة» اسم مؤخرٌ براي «كان»

ج) «لَيْمْ أَكْ بِعْيَا»: جواب: «أنا» مستتر، اسم و «بِعْيَا» خبر پرای «کازن»

١٠- عبارت: «متى ولَى الفعل الذي يُعد «أن» ظاهرٌ يصح رفعه به حاز أن تكون «عَسِيًّا» ناقصةً فيكون ما بعد الفعل الذي يلِّي «أن» مرفوعاً

جواب: مثلاً در حمله «عَسَ، أَنْ يَرَحِّلَ، زُدْ» بعد از فعلاً، «رَحِّلَ» که بعد از «أَنْ»، آمده است اسم ظاهری، (زید) واقع شده که حائز است این اسم به واسطه آن: فعلاً، مرفوع

شود از آن هنگام حائز است که «عس» ناقصه باشد و اسم بعد از «آن، بر حا» به واسطه «عس» مرفوع شده و اسم عس، واقع شود.

الف) «كأنما» و «بدأ أسد»: حواں هنگامه که حرف ما به کار ملحوظ شود عما کان باطل می شود.

ب) «غَةَ الْمِسَاوِيَّةِ لِكَنْ أَيَاكَ نَحْنُ»: حِلْمَانْ: «لِكَنْ» دِرْ صَوْرَتْ مُخْفَفَهُ شَدِيدٌ، عَمَّا نَمَّ كَنْدَ.

ج) «انْ لَيْدَأْ قَائِمٌ»: حواب: هـ گاه لام تأکید ب اسم «ان» داخا. شود باید خبر ب اسم مقدم شود.